

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ και ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

A. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Ενότητα 1η:

«Οργάνωση και Λειτουργία του Κράτους»

Εξετάζονται γνώσεις που άπτονται των εξής θεματικών ενοτήτων:

1. Το κράτος:

- Θεωρίες του κράτους.
- Μορφή του κράτους (αυταρχικό, φιλελεύθερο, ενιαίο, ομοσπονδιακό κ.λπ.).
- Κράτος και οικονομία. Το ζήτημα της νομιμοποίησης του κράτους.
- Έθνος και κράτος (εθνικό συμφέρον, γενικό συμφέρον, δημόσιο συμφέρον).
- Οι λειτουργίες του κράτους (νομοθετική, διοικητική, δικαστική).
- Συγκριτικά μοντέλα κρατών, διακυβέρνησης και δημοκρατίας.

2. Κράτος και πολιτικό σύστημα:

- Πολιτικό σύστημα, πολιτειακό καθεστώς και πολίτευμα
- Θεωρίες της δημοκρατίας.
- Το δημοκρατικό πολίτευμα και το αντιπροσωπευτικό σύστημα.
- Η σχέση κοινωνίας και πολιτικής.
- Η κοινωνία στο πολιτικό σύστημα. Η ιδιότητα του πολίτη.
- Εκλογές, ομάδες συμφερόντων και διαδικασίες λήψεως των αποφάσεων.

3. Οι πολιτικές του κράτους:

- Θεωρίες περί των πολιτικών του κράτους.
- Φιλελευθερισμός, νεοφιλελευθερισμός, σοσιαλισμός.
- Κρατικές πολιτικές και παρεμβατισμός.

4. Το Συνταγματικό Δίκαιο:

- Συνταγματικό δίκαιο των δικαιωμάτων και Συνταγματικό Δίκαιο των εξουσιών.
- Η συνταγματική αναθεώρηση.
- Η ιεραρχία των κανόνων του δικαίου.
- Το ισχύον ελληνικό Σύνταγμα.
- Οργανωτικές βάσεις του πολιτεύματος.
- Η μορφή του ελληνικού πολιτεύματος (Προεδρευόμενη κοινοβουλευτική δημοκρατία). Η δημοκρατική αρχή.
- Το κοινοβουλευτικό σύστημα.
- Η προεδρευόμενη μορφή του πολιτεύματος.

- Η διάκριση των λειτουργιών (άρθρο 26 Σ, οργανικό και λειτουργικό κριτήριο, διασταύρωση).
- Κράτος Δικαίου.
- Κοινωνικό κράτος.

5. Θεμελιώδη Δικαιώματα:

- Έννοια και κατηγορίες των θεμελιωδών δικαιωμάτων.
- Φορείς, αποδέκτες, πεδίο προστασίας, περιορισμοί θεμελιωδών δικαιωμάτων.
- Η αρχή της αναλογικότητας.
- Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια.
- Θετική και αρνητική ελευθερία.
- Η αρχή της ισότητας και ειδικότερες εκφάνσεις της.
- Τα θεμελιώδη δικαιώματα στο ελληνικό Σύνταγμα (άρθρα 4–25 του Συντάγματος), στην ΕΣΔΑ και στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.
- Τριτενέργεια των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

6. Οργανωτικό Συνταγματικό Δίκαιο Τα όργανα του κράτους:

- Εκλογικό σώμα (σύνθεση, προσόντα εκλογέα, συνταγματικές εκλογικές αρχές).
- Βουλή, Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κυβέρνηση, Πρωθυπουργός, Υπουργοί, ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης.
- Η Διοίκηση (κεντρική διοίκηση, αποκεντρωμένη διοίκηση).
- Ανεξάρτητες Αρχές (οι 5 συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές, κατηγοριοποίηση, φυσιογνωμία).
- Δικαστική λειτουργία. Λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία των δικαστικών λειτουργών. Δικαστικός έλεγχος των συνταγματικότητας των νόμων.

7. Ευρωπαϊκή Ένωση:

- Η Συνθήκη της Λισαβόνας (βασικές αλλαγές, πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα).
- Οι πολιτικοί Θεσμοί της ΕΕ, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, Συμβούλιο των Υπουργών της ΕΕ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Το Δικαστήριο της ΕΕ, Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο. Το Eurogroup. Οι πηγές του ενωσιακού δικαίου.

- Πρωτογενές Ευρωπαϊκό Δίκαιο (ΣυνΘΕΕ, ΣυνΘΛΕΕ, Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ). Παράγωγο Ευρωπαϊκό Δίκαιο (κανονισμοί, οδηγίες, αποφάσεις, συστάσεις, γνώμες, η συνήθης νομοθετική διαδικασία στην ΕΕ).
- Οι γενικές αρχές του Ευρωπαϊκού Δικαίου. Οι τέσσερις οικονομικές ελευθερίες και η εσωτερική αγορά.
- Η σχέση Συντάγματος και Ευρωπαϊκού Δικαίου (άρθρο 28 Σ και νομολογία Δικαστηρίου της ΕΕ).
- Η διάκριση Ευρωπαϊκής Ένωσης και Συμβουλίου της Ευρώπης.
- Η έννοια της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Ενότητα 2η:

«Μικροοικονομική – Μακροοικονομική και Δημόσια Οικονομική»

Εξετάζονται γνώσεις που άπτονται των εξής θεματικών ενοτήτων:

1. Σχολές οικονομικής σκέψης:

- Κλασική Πολιτική Οικονομία, Μαρξισμός, Νεοκλασικισμός, Θεσμική Σχολή, Κευνσιανισμός.

2. Το σύστημα της αγοράς και ο σχηματισμός των τιμών:

- Επιλογές του καταναλωτή και η θεωρία της ζήτησης αγαθών. Ελαστικότητα και εφαρμογές της.
- Θεωρία της παραγωγής του κόστους και της προσφοράς αγαθών. Ανταγωνισμός, συντονισμός και ισορροπία.

3. Μορφές αγοράς, πλεόνασμα καταναλωτή και παραγωγού και κοινωνική ευημερία:

- Τέλειος ανταγωνισμός, μονοπώλιο, ολιγοπώλιο και μονοπωλιακός ανταγωνισμός.

4. Ο μηχανισμός της αγοράς και η λογική των ρυθμιστικών παρεμβάσεων του κράτους:

- Ατέλειες και αποτυχίες της αγοράς, δημόσια αγαθά, κοινόκτητοι πόροι, εξωτερικές οικονομίες και εξωτερικές επιβαρύνσεις.

5. Συνολική προσφορά, συνολική ζήτηση και η έννοια της μακροοικονομικής ισορροπίας:

- Το εισοδηματικό κύκλωμα και το σύστημα των εθνικολογιστικών κατηγοριών.
- Προσδιορισμός του εθνικού εισοδήματος και της συνολικής απασχόλησης.

6. Ο χρηματοπιστωτικός τομέας, η κεντρική τράπεζα και ο προσδιορισμός του γενικού επιπέδου των τιμών:

- Ανεργία και πληθωρισμός.
- Οικονομική ανάπτυξη και μεγέθυνση.

7. Ο κρατικός προϋπολογισμός:

- Η διαδικασία του κρατικού προϋπολογισμού (κατάρτιση, ψήφιση, εκτέλεση και έλεγχος).
- Φύση και κριτήρια δημοσίων δαπανών.
- Χρηματοδότηση των δημοσίων δαπανών (τύποι φορολογίας και δημοσίου δανεισμού).

8. Οικονομικές πολιτικές του κράτους, συμπληρωματικότητες και αντιθέσεις:

- Σταθεροποιητική πολιτική (δημοσιονομική και νομισματική),
- εισοδηματική πολιτική
- κοινωνική πολιτική
- αναπτυξιακή πολιτική
- πολιτική αντιμετώπισης της φτώχειας
- πολιτική ανταγωνισμού και δημόσιες επιχειρήσεις
- Τα οικονομικά της προσφοράς.

9. Διεθνής οικονομία και οικονομική πολιτική:

- Η αποτελεσματικότητα της νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής σε μια ανοικτή οικονομία.
- Συναλλαγματικές ισοτιμίες.
- Οικονομική ανάπτυξη και οικονομικές ανισότητες σε παγκόσμιο επίπεδο.

10. Οικονομικές διαστάσεις της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης:

- Η εσωτερική αγορά. Οικονομική και Νομισματική Ένωση.
- Η νέα ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση στη ζώνη του ευρώ.
- Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

11. Η ελληνική οικονομία στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης:

- Εξελίξεις και προοπτικές.
- Δημόσια οικονομικά.
- Ισοζύγιο πληρωμών.
- Απασχόληση και ανεργία.
- Κατευθύνσεις πολιτικής.
- Προοπτικές ονομαστικής και πραγματικής σύγκλισης.
- Δημοσιονομική κρίση στην Ελλάδα και την Ευρωζώνη.

B. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Για τις εξεταζόμενες ενότητες «Οργάνωση και Λειτουργία του Κράτους» και «Μικροοικονομική – Μακροοικονομική και Δημόσια Οικονομική», η Επιτροπή Επιλογής Θεμάτων (ΕΕΘ) αποτελείται από

- τον Πρόεδρο της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων,
- τον Διευθυντή της Ε.Σ.Δ.Δ.Α. και
- τρεις (3) ειδικούς επιστήμονες, από τους οποίους ο ένας τουλάχιστον είναι μέλος της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων (ΚΕΕ) και
- οι λοιποί μέλη του διδακτικού προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Η Επιτροπή Επιλογής Θεμάτων προβαίνει στον καθορισμό τριών θεμάτων για τις εξεταζόμενες θεματικές ενότητες, εκ των οποίων κληρώνεται το ένα, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 της παρούσας. Κατά τα τρία θέματα θυρωκολλώνται σε κάθε αμφιθέατρο ή αίθουσα εξέτασης. Η εξέταση των υποψηφίων συνίσταται στην ανάπτυξη του θέματος που κληρώθηκε.

Γ. ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Η διάρκεια της γραπτής δοκιμασίας καθεμίας από τις δύο εξεταζόμενες ενότητες «Οργάνωση και Λειτουργία του Κράτους» και «Μικροοικονομική Μακροοικονομική και Δημόσια Οικονομική» ορίζεται σε δύο (2) ώρες, που ξεκινούν με το πέρας της τελευταίας εκφώνησης του προς ανάπτυξη θέματος.

Ενότητα 3η:

Γνώσεις και Δεξιότητες

A. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Εξετάζονται γνώσεις γενικής παιδείας, ιδίως ζητήματα που απασχολούν την Ελληνική και διεθνή επικαιρότητα και διερευνώνται τόσο η ορθή χρήση της ελληνικής γλώσσας και η ικανότητα κατανόησης γραπτού λόγου όσο και η κριτική ικανότητα, η επεξεργασία πληροφοριών, η ταχύτητα και ακρίβεια αντίληψης, καθώς και βασικές νοητικές δεξιότητες, προκειμένου οι υποψήφιοι να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της σύγχρονης δημόσιας διοίκησης.

B. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Η Επιτροπή Επιλογής Θεμάτων (ΕΕΘ) αποτελείται από τον Πρόεδρο της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων, το Διευθυντή της Ε.Σ.Δ.Δ.Α. και πέντε (5) ειδικούς επιστήμονες, εκ των οποίων οι δύο (2) τουλάχιστον είναι μέλη της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων. Η ΕΕΘ προσδιορίζει 50 ερωτήσεις πολλαπλών επιλογών, που δίνονται γραμμένες στους υποψηφίους, οι οποίοι καλούνται να τις απαντήσουν σε ειδικό φύλλο απάντησης.

Γ. ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Η διάρκεια της γραπτής δοκιμασίας της ενότητας «Γνώσεις και Δεξιότητες» ορίζεται σε μία (1) ώρα που ξεκινά με το τέλος της διανομής των φύλλων ερωτήσεων στους υποψηφίους σε κάθε αμφιθέατρο/αίθουσα.

Ενότητα 4η:

«Δημόσια Διοίκηση και Διακυβέρνηση»

A. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Κατά το δεύτερο στάδιο πραγματοποιείται γραπτή και προφορική εξέταση στην ενότητα « Δημόσια Διοίκηση και Διακυβέρνηση»

1. Εξετάζονται γνώσεις που άπτονται των εξής θεματικών ενοτήτων:

Έννοια, αντικείμενο και αποστολή της Δημόσιας Διοίκησης. Η Δημόσια Διοίκηση στο πλαίσιο του πολιτικού συστήματος και της Δημοκρατίας. Κυβέρνηση και Διακυβέρνηση. Σχέσεις Δημόσιας Διοίκησης και πολιτικής εξουσίας. Διοίκηση και Δίκαιο. Ρυθμιστική διακυβέρνηση , καλή νομοθέτηση και Δημόσια Διοίκηση. Βασικές αρχές διοικητικής δράσης και καλής διακυβέρνησης. Το γραφειοκρατικό πρότυπο διοίκησης (πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα). Τύποι Δημόσιας Διοίκησης σύμφωνα με την πολιτισμική θεωρία. Ο κρατικός παρεμβατισμός στην οικονομία και την κοινωνία. Η έννοια του Δημόσιου Τομέα. Το νέο δημόσιο μάνατζμεντ.

2. Η έννοια της δημόσιας πολιτικής. Τα βασικά στάδια της δημόσιας πολιτικής. Προκλήσεις, τάσεις και μεταρρυθμίσεις της Δημόσιας Διοίκησης. Ο διοικητικός εκσυγχρονισμός και η προβληματική των μεταρρυθμίσεων. Οι ευρωπαϊκές δημόσιες πολιτικές και η εφαρμογή τους στην Ελλάδα.

3. Οργάνωση και Λειτουργίες: Βασικές θεωρίες των Οργανώσεων. Κεντρικές Υπηρεσίες, Αποκεντρωμένη Διοίκηση, Τοπική και Καθ' ύλη Αυτοδιοίκηση: Δομές και Όργανα, Λειτουργίες και Αρμοδιότητες. Επιτελικό Κράτος. Ψηφιακή διακυβέρνηση. Πολυεπίπεδη Διακυβέρνηση. Ευρωπαϊκό και Διεθνές καθεστώς της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο Ευρωπαϊκός Χάρτης Τοπικής Αυτονομίας.

4. Διοίκηση Ανθρώπινου Δυναμικού: Ανάλυση και σχεδιασμός της εργασίας. Προγραμματισμός ανθρώπινου δυναμικού. Κατηγορίες προσωπικού. Συσχέτιση διοικητικής οργάνωσης και στελέχωσης. Συστήματα στελέχωσης. Διαδικασίες επιλογής και πρόσληψης του προσωπικού. Ο ρόλος του ΑΣΕΠ. Επιλογή για θέσεις ευθύνης. Σύστημα σταδιοδρομίας και κινητικότητα. Εκπαίδευση και επιμόρφωση του ανθρώπινου δυναμικού. Παρακίνηση. Αξιολόγηση.

5. Μορφές ηγεσίας. Επικοινωνία. Διαχείριση συγκρούσεων. Διαχείριση κρίσεων. Διαχείριση αλλαγών.

6. Αρχή της νομιμότητας. Ο έλεγχος στη Δημόσια Διοίκηση. Μορφές Ελέγχου: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος, Διοικητικός Έλεγχος, Έλεγχος από Ανεξάρτητες Αρχές, Δικαστικός Έλεγχος, Δημοσιονομικός έλεγχος, Εσωτερικός Έλεγχος.

B. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Για τη γραπτή δοκιμασία, η Ε.Ε.Θ. αποτελείται από τον Πρόεδρο της Κ.Ε.Ε., τον Διευθυντή της Ε.Σ.Δ.Δ.Α. και τρεις (3) ειδικούς επιστήμονες, από τους οποίους ο ένας τουλάχιστον είναι μέλος της Κ.Ε.Ε και οι λοιποί μέλη του διδακτικού προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Η Ε.Ε.Θ. προβαίνει στον καθορισμό τριών θεμάτων για τις εξεταζόμενες θεματικές ενότητες, εκ των οποίων κληρώνεται ενώπιον των υποψηφίων το ένα, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 της παρούσης. Και τα τρία θέματα θυροκολλώνται σε κάθε αμφιθέατρο ή αίθουσα εξέτασης. Η εξέταση των υποψηφίων συνίσταται στην ανάπτυξη του θέματος που κληρώθηκε.

Γ. ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Η διάρκεια της γραπτής εξέτασης ορίζεται σε δύο (2) ώρες, οι οποίες ξεκινούν με το πέρας της τελευταίας εκφώνησης του προς ανάπτυξη θέματος.

Η προφορική εξέταση των υποψηφίων διενεργείται ενώπιον πενταμελούς επιτροπής, οριζόμενης από την Κ.Ε.Ε., αποτελούμενης από μέλη του διδακτικού προσωπικού Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων αντίστοιχης ειδικότητας.

Οι υποψήφιοι εξετάζονται προφορικά χωρισμένοι σε ομάδες των πέντε (5) με αλφαβητική σειρά.

Ενότητα 5^η:

« Φάκελος επίκαιρου θέματος»

Α. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Η γραπτή εξέταση των υποψηφίων πραγματοποιείται σε φάκελο με επίκαιρο θέμα, σχετικό με μια από τις παρακάτω θεματικές ενότητες που μπορούν να επιλέξουν:

1. Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις

Εξετάζονται γνώσεις που άπτονται των εξής θεματικών ενοτήτων:

1.1. Το διεθνές οικονομικό σύστημα. Διαχρονική εξέλιξη των εμπορικών και χρηματοπιστωτικών ροών μεταξύ των κυριότερων χωρών. Το ισοζύγιο πληρωμών.

1.2. Λόγοι ύπαρξης διεθνούς εμπορίου. Η θεωρία του απόλυτου και του συγκριτικού πλεονεκτήματος. Τα οφέλη του διεθνούς εμπορίου και η διακρατική κατανομή τους. Η δυνατότητα ύπαρξης ζημιών από το ελεύθερο εμπόριο.

1.3. Επιπτώσεις του διεθνούς εμπορίου στη διανομή του εισοδήματος. Το υπόδειγμα των ειδικών παραγωγικών συντελεστών. Το υπόδειγμα Heckscher-Ohlin. Επιχειρήματα υπέρ-κατά του ελεύθερου εμπορίου τον 19ο και 20ο αιώνα.

1.4. Οικονομίες κλίμακας, ατελής ανταγωνισμός και διεθνές εμπόριο.

1.5. Πολιτική διεθνούς εμπορίου κάτω από συνθήκες τέλει και ατελούς ανταγωνισμού.

Δασμοί, επιδοτήσεις και ποσοτικοί περιορισμοί ως όργανα άσκησης εμπορικής πολιτικής. Στρατηγική εμπορική πολιτική. Προστατευτισμός και εθνικά συστήματα πολιτικής οικονομίας.

1.6. Η αγορά συναλλάγματος. Η προσφορά χρήματος, το επίπεδο τιμών και η συναλλαγματική ισοτιμία στη βραχυχρόνια και στη μακροχρόνια περίοδο. Το δόγμα της ισοτιμίας των αγοραστικών δυνάμεων.

1.7. Το διεθνές νομισματικό σύστημα. Πριν και μετά την κατάρρευση της συμφωνίας Bretton-Woods. Πολιτικές επίτευξης ισορροπίας. Η θεωρία περί άριστων νομισματικών περιοχών και το ευρώ. Οικονομική πολιτική στην ευρωζώνη. Το διεθνές χρηματοοικονομικό σύστημα.

1.8. GATT/Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου: Γενικές ρυθμίσεις (ρήτρα μάλλον - ευνοούμενου κράτους, ρήτρα εθνικής μεταχείρισης, κατάργηση των τελωνειακών δασμών και ποσοτικών περιορισμών, ντάμπινγκ, επιδοτήσεις εξαγωγών, τελωνειακές ενώσεις και ΖΕΣ). Οι κώδικες (τελωνειακής εκτίμησης της αξίας των εισαγομένων προϊόντων, κρατικών προμηθειών, τεχνικών εμποδίων στο εμπόριο, αδειών εισαγωγής). Οι συμφωνίες του γύρου της Ουρουγουάης. Ο γύρος της Ντόχα, τρέχουσες εξελίξεις GATS.

1.9. Κράτος, οικονομική ανάπτυξη και πολυεθνικές επιχειρήσεις.

1.10. Παγκοσμιοποίηση και διακυβέρνηση της παγκόσμιας οικονομίας.

2. Πληροφορική και Ψηφιακός Μετασχηματισμός

Εξετάζονται γνώσεις που άπτονται των εξής θεματικών ενοτήτων:

2.1. Στρατηγικές και Θεσμικό Πλαίσιο Ψηφιακής Διακυβέρνησης: Στρατηγική για την Ψηφιακή Διακυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ευρωπαϊκοί Κανονισμοί και Οδηγίες για την ψηφιακή διακυβέρνηση. Ελληνική Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού 2020-2025. Το θεσμικό πλαίσιο για τον Ψηφιακό Μετασχηματισμό της Ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης.

2.2 Παροχή και Μετασχηματισμός Δημόσιων Ψηφιακών Υπηρεσιών: Η έννοια της δημόσιας ψηφιακής υπηρεσίας. Επίπεδα αυτοματοποίησης ψηφιακών υπηρεσιών. Τεκμηρίωση και μοντελοποίηση επιχειρησιακών διαδικασιών. Απλούστευση και μετασχηματισμός διαδικασιών και υπηρεσιών στη Δημόσια Διοίκηση. Αυθεντικοποίηση χρηστών και υποδομές ασφάλειας στην παροχή ψηφιακών υπηρεσιών.

2.3 Διαλειτουργικότητα Πληροφοριακών Συστημάτων και Οργανισμών: Νομική, Οργανωσιακή, Σηματολογική και Τεχνολογική διαλειτουργικότητα. Το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας (EIF). Το Ελληνικό Πλαίσιο Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Διαλειτουργικότητας (eGIF).

2.4 Πληροφοριακά Συστήματα και Υποδομές Πληροφορικής και Επικοινωνιών: Κατηγορίες πληροφοριακών συστημάτων. Μεθοδολογίες ανάλυσης και σχεδίασης πληροφοριακών συστημάτων. Συστήματα και δίκτυα επικοινωνιών. Βασικές αρχές διαχείρισης και μετάδοσης πληροφορίας. Εργαλεία αυτοματοποιημένης ανάπτυξης λογισμικού. Κύκλοι ζωής πληροφοριακών συστημάτων. Μέθοδοι και εργαλεία διοίκησης έργων πληροφορικής και επικοινωνιών. Ασφάλεια πληροφοριακών συστημάτων και δικτύων επικοινωνιών.

2.5 Νέες προσεγγίσεις στην Ψηφιακή Διακυβέρνηση: Ανοικτά και διασυνδεδεμένα δεδομένα. Ανοικτή και Συνεργατική Διακυβέρνηση. Διαδίκτυο των πραγμάτων. Τεχνητή νοημοσύνη.

3 Κοινωνική Πολιτική

Εξετάζονται γνώσεις που άπτονται των εξής θεματικών ενοτήτων:

3.1 Βασικές έννοιες και αξίες της κοινωνικής πολιτικής. Ορισμοί Κοινωνικής Πολιτικής. Σκοποί και στόχοι της κοινωνικής πολιτικής. Αναδιανομή, κοινωνικές ανάγκες, κοινωνικοί κίνδυνοι, κοινωνικά προβλήματα, κοινωνική δικαιοσύνη, κοινωνικά δικαιώματα, κοινωνική αλληλεγγύη, κοινωνική συνοχή. Θεωρητικές προσεγγίσεις κοινωνικής πολιτικής.

3.2 Το κράτος πρόνοιας. Ιστορική εξέλιξη. Ερμηνευτικές προσεγγίσεις για την ανάπτυξη του κράτους πρόνοιας. Τυπολογία κρατών πρόνοιας στην Ευρώπη. Προκλήσεις για τα κράτη πρόνοιας στον 21ο αιώνα (παγκοσμιοποίηση, δημογραφική γήρανση, ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, μετανάστευση, αλλαγές στο εργασιακό και οικογενειακό πρότυπο, οικονομική κρίση, κοινωνικός αποκλεισμός και νέοι κοινωνικοί κίνδυνοι). Από το κράτος πρόνοιας (welfare state) στο κράτος κοινωνικής επένδυσης (social investment state).

3.3 Οργάνωση, διοίκηση και διανομή της κοινωνικής πολιτικής. Κράτος, Ιδιωτικός Τομέας. Τρίτος Τομέας (κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία). Οικογένεια. Οι αρχές της καθολικότητας και της επιλεκτικότητας στην παροχή της κοινωνικής πολιτικής. Παροχές σε χρήμα και σε είδος. Τα Οικονομικά της Κοινωνικής Πολιτικής. Αρχές Σχεδιασμού, εφαρμογής και αξιολόγησης της κοινωνικής πολιτικής.

3.4 Πεδία κοινωνικής πολιτικής. Αγορά εργασίας. Υγεία. Κοινωνική Ασφάλιση. Κοινωνική Πρόνοια και κοινωνικές υπηρεσίες. Πολιτικές για την οικογένεια και το παιδί. Πολιτικές εκπαίδευσης και κατάρτισης. Στεγαστική πολιτική. Πολιτικές για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Πολιτικές για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες.

3.5 Υπερεθνική κοινωνική πολιτική. Διεθνείς οργανισμοί και Διεθνείς Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις. Η Κοινωνική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η επίδραση της Ε.Ε. στην κοινωνική πολιτική των κρατών μελών (Εξευρωπαϊσμός Κοινωνικής Πολιτικής).

3.6 Κοινωνική πολιτική και Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αρμοδιότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην Κοινωνική Πολιτική. Ο ρόλος της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης (Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας). Ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Κοινωνικές Υπηρεσίες, Κέντρα Κοινότητας).

4 Περιφερειακή Πολιτική και Ανάπτυξη

Εξετάζονται γνώσεις που άπτονται των εξής θεματικών ενοτήτων:

Θεωρίες περιφερειακής ανάπτυξης: Η Νεοκλασική θεωρία, η θεωρία της συσσωρευτικής αιτιότητας, η θεωρία της ενδογενούς ανάπτυξης, η νέα οικονομική γεωγραφία, τα υποδείγματα σύγκλισης.

4.1 Το περιφερειακό πρόβλημα: τρόποι μέτρησης των περιφερειακών ανισοτήτων. Εξέλιξη των περιφερειακών ανισοτήτων στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

4.2 Η αναγκαιότητα της περιφερειακής πολιτικής: οικονομικοί, κοινωνικοί, περιβαλλοντικοί, πολιτικοί και άλλοι παράγοντες που υπαγορεύουν και τεκμηριώνουν την ανάγκη άσκησης περιφερειακής οικονομικής πολιτικής.

4.3 Οι στόχοι και τα διλήμματα της περιφερειακής πολιτικής: κινητικότητα των συντελεστών παραγωγής, ισόρροπη ανάπτυξη, η τοποκεντρική προσέγγιση της περιφερειακής ανάπτυξης, η εναρμόνιση των στόχων της εθνικής και περιφερειακής ανάπτυξης.

4.4 Τα μέσα άσκησης περιφερειακής πολιτικής: δημόσιες δαπάνες, αναπτυξιακά κίνητρα, μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τεχνολογία και καινοτομία, πολιτικές αποκέντρωσης του κράτους και της διοίκησης, πολιτικές για την εκπαίδευση, την κατάρτιση και την αναβάθμιση των δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού, εγκατάσταση επιστημονικών ιδρυμάτων, πολιτικές διασυνοριακής συνεργασίας.

4.5 Η πολιτική συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η σημασία της για την Ελλάδα: η εξέλιξη της πολιτικής συνοχής της ΕΕ, τα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο ρόλος τους στην περιφερειακή ανάπτυξη και συνοχή.

4.6 Σύγχρονα διλήμματα της περιφερειακής πολιτικής: προγράμματα και δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την νέα προγραμματική περίοδο 2021-2027, η χωρική διάσταση των νέων μέσων πολιτικής.

Ο φάκελος αποτελείται από ένα σύνολο εγγράφων με κανονιστικά-θεσμικά κείμενα, επιστημονικές δημοσιεύσεις, δημοσιογραφικά άρθρα, στατιστικά δεδομένα και ζητείται από τους υποψηφίους να πραγματευθούν ζητήματα που τίθενται ή/και να απαντήσουν σε συγκεκριμένα ερωτήματα.

Η επιλογή της θεματικής «Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις» είναι υποχρεωτική για τους υποψηφίους που επιθυμούν να εισαχθούν στο Τμήμα Εμπορικών - Οικονομικών Υποθέσεων (ΕΟΥ) και η επιλογή της θεματικής «Πληροφορική και Ψηφιακός Μετασχηματισμός» υποχρεωτική για τους υποψηφίους που επιθυμούν να εισαχθούν στο Τμήμα Ψηφιακής Πολιτικής, χωρίς αντιστρόφως να αποκλείεται η δυνατότητα εισαγωγής υποψηφίων που επιλέγουν μία από αυτές τις θεματικές και σε άλλα Τμήματα.

B. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Οι Ε.Ε.Θ. των γνωστικών πεδίων του Φακέλου αποτελούνται από τον Πρόεδρο της Κ.Ε.Ε., τον Διευθυντή της Ε.Σ.Δ.Δ.Α. και τρεις (3) ειδικούς επιστήμονες, από τους οποίους ο ένας τουλάχιστον είναι μέλος της Κ.Ε.Ε. και οι λοιποί μέλη του διδακτικού προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Η κάθε Ε.Ε.Θ. προβαίνει στον καθορισμό τριών θεμάτων εκ των οποίων κληρώνεται ενώπιον των υποψηφίων το ένα (σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 της παρούσας), στο οποίο εξετάζονται όλοι οι υποψήφιοι που έχουν δηλώσει την εν λόγω θεματική ενότητα. Και τα τρία θέματα θυροκολλώνται σε κάθε αμφιθέατρο ή αίθουσα εξέτασης.

Γ. ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Η γραπτή δοκιμασία διεξάγεται με παράδοση κλειστού φακέλου και του φύλλου ερωτημάτων του κληρωθέντος θέματος για κάθε θεματική ενότητα στους υποψηφίους και διαρκεί τρεις (3) ώρες.

Ενότητα 6η: « Ξένη Γλώσσα» Α. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Κατά την εξέταση της ενότητας αυτής δίνεται στους υποψήφιους ένα ξενόγλωσσο κείμενο που έχει συνταχθεί από θεσμικά όργανα της Ε.Ε. ή διεθνείς οργανισμούς (π.χ. Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρώπης, ΟΟΣΑ, Παγκόσμια Τράπεζα κ.λπ.) και ζητείται από τους υποψηφίους, με βάση το εν λόγω κείμενο: α) να απαντήσουν σε δέκα (10) ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής, β) να συντάξουν περίληψη/σύνοψή του, γ) να προβούν σε παραγωγή γραπτού λόγου.

Στον βαθμό επίδοσης της ενότητας της ξένης γλώσσας συμμετέχει η ενότητα των ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής κατά δέκα (10) μονάδες, η περίληψη/σύνοψη κατά είκοσι (20) μονάδες και η παραγωγή γραπτού λόγου κατά είκοσι (20) μονάδες.

Β. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Για την εν λόγω εξεταζόμενη ενότητα ορίζονται δύο Ε.Ε.Θ., μία για την αγγλική και μία για τη δεύτερη ξένη γλώσσα, κατ' επιλογή των υποψηφίων μεταξύ της γαλλικής ή της γερμανικής.

Η Ε.Ε.Θ. της αγγλικής γλώσσας αποτελείται από τον Πρόεδρο της Κ.Ε.Ε., τον Διευθυντή Ε.Σ.Δ.Δ.Α., έναν ειδικό επιστήμονα μέλος της Κ.Ε.Ε. και δύο (2) ειδικούς επιστήμονες της αγγλικής, ενώ η Ε.Ε.Θ. της δεύτερης ξένης γλώσσας αποτελείται από τον Πρόεδρο της Κ.Ε.Ε., τον Διευθυντή της Ε.Σ.Δ.Δ.Α., έναν ειδικό επιστήμονα μέλος της Κ.Ε.Ε., δύο (2) ειδικούς επιστήμονες της γαλλικής και δύο (2) ειδικούς επιστήμονες της γερμανικής γλώσσας. Οι εν λόγω ειδικοί επιστήμονες δύνανται να είναι μέλη του διδακτικού προσωπικού των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.) αντίστοιχης ειδικότητας, ή/και μέλη της κατηγορίας Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) των Α.Ε.Ι. με αντίστοιχη εμπειρία.

Οι υποψήφιοι που επιθυμούν να ενταχθούν στο Τμήμα Εμπορικών - Οικονομικών Υποθέσεων, στο Τμήμα Συμβούλων και Γραμματέων Επικοινωνίας και στο Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων εξετάζονται γραπτά στην αγγλική ως πρώτη ξένη γλώσσα και στην γαλλική ή γερμανική ως δεύτερη ξένη γλώσσα.

Οι υποψήφιοι για τα υπόλοιπα Τμήματα εξετάζονται υποχρεωτικά μόνο στην αγγλική γλώσσα

Γ. ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Η διάρκεια της εξέτασης της κάθε ξένης γλώσσας ορίζεται σε δύο (2) ώρες.

1. Η βαθμολόγηση κάθε γραπτού δοκιμίου των ενοτήτων «Οργάνωση και Λειτουργία του Κράτους», «Μικροοικονομική - Μακροοικονομική και Δημόσια Οικονομική» και «Δημόσια Διοίκηση και Διακυβέρνηση», καθώς και των ενοτήτων «Γνώσεις και Δεξιότητες» και «Ξένη Γλώσσα» γίνεται από δυο (2) βαθμολογητές, που ορίζονται για κάθε ενότητα από την Κ.Ε.Ε. Για την ενότητα «Γνώσεις και Δεξιότητες», η βαθμολόγηση γίνεται με βάση τις προκαθορισμένες από την Ε.Ε.Θ. ορθές απαντήσεις. Η βαθμολόγηση των γραπτών δοκιμίων της ενότητας «Φάκελος επίκαιρου θέματος» γίνεται από δύο (2) βαθμολογητές που ορίζονται για κάθε θεματική ενότητα από την Κ.Ε.Ε. Η προφορική επίδοση των υποψηφίων στην ενότητα «Δημόσια Διοίκηση και Διακυβέρνηση» βαθμολογείται από την πενταμελή επιτροπή αξιολόγησης.
2. Η κλίμακα της βαθμολογίας για όλες τις ενότητες και των δύο σταδίων του διαγωνισμού ορίζεται από μηδέν (0) έως πενήντα (50). Υποψήφιος που δεν πέτυχε τη βάση τριάντα (30) σε οποιαδήποτε από τις δοκιμασίες του πρώτου σταδίου δεν έχει δικαίωμα συμμετοχής στην εξεταστική διαδικασία του δεύτερου σταδίου. Υποψήφιος που δεν πέτυχε τη βάση τριάντα (30) σε οποιαδήποτε από τις γραπτές δοκιμασίες ή στην προφορική δοκιμασία της ενότητας «Δημόσια Διοίκηση και Διακυβέρνηση», απορρίπτεται.
3. Ο μέσος όρος των πέντε βαθμολογητών στην προφορική εξέταση αποτυπώνει την επίδοση του υποψηφίου στη συγκεκριμένη ενότητα. Ο μέσος όρος των δύο βαθμολογητών αποτυπώνει την επίδοση του υποψηφίου στις γραπτές ενότητες, εφόσον η διαφορά των δυο βαθμών δεν είναι μεγαλύτερη από δέκα (10) μονάδες. Σε περίπτωση που υπάρχει διαφορά βαθμών μεγαλύτερη των δέκα (10) μονάδων, η βαθμολόγηση γίνεται από τρίτο βαθμολογητή, που ορίζεται επίσης από την Κ.Ε.Ε., υπό την προϋπόθεση της βαθμολόγησης τουλάχιστον του ενός βαθμολογητή με βαθμό της βάσης και άνω.
4. Όταν το γραπτό υποψηφίου για την εισαγωγή στην Ε.Σ.Δ.Δ.Α. βαθμολογείται από τρίτο βαθμολογητή, τελικός βαθμός είναι ο μέσος όρος των βαθμών και των τριών βαθμολογητών.
5. Οι βαθμολογητές δεν επιτρέπεται να αξιολογούν την επίδοση των υποψηφίων σε οποιαδήποτε από τις εξεταζόμενες ενότητες του εισαγωγικού διαγωνισμού της Ε.Σ.Δ.Δ.Α. με διαφορετική από την οριζόμενη βαθμολογική κλίμακα.
6. Επανεξέταση ή αναβαθμολόγηση του γραπτού δοκιμίου, πέραν της προβλεπόμενης λόγω βαθμολογικής απόκλισης μεταξύ πρώτου και δεύτερου βαθμολογητή άνω των δέκα (10) μονάδων, δεν επιτρέπεται.
7. Ο σταθμισμένος μέσος όρος βαθμολογίας που προκύπτει από τον βαθμό επίδοσης του πρώτου και του δεύτερου σταδίου αποτελεί τη βαθμολογία του υποψηφίου.
8. Η βαθμολόγηση των γραπτών δοκιμίων του εισαγωγικού διαγωνισμού, σε όλα τα στάδια διεξαγωγής του, πραγματοποιείται στο κτίριο του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους.

ΠΟΥ ΠΡΟΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΤΑΔΙΟ

1. Δικαίωμα συμμετοχής στο δεύτερο στάδιο έχουν οι υποψήφιοι κατά σειρά επίδοσης σε διπλάσιο αριθμό του προκαθορισμένου αριθμού εισακτέων στη ΕΣΔΔΑ, εφόσον έχουν συγκεντρώσει τη βάση της βαθμολογίας, προστιθέμενων και των ισοβαθμισάντων με τον τελευταίο επιτυχόντα υποψήφιο.

(α) Οι υποψήφιοι με δικαίωμα συμμετοχής στο δεύτερο στάδιο του εισαγωγικού διαγωνισμού της Ε.Σ.Δ.Δ.Α. υποχρεούνται να προσκομίζουν εντός της τασσόμενης με απόφαση της Κ.Ε.Ε. αποκλειστικής προθεσμίας το πτυχίο ΑΕΙ, συμπεριλαμβανομένων των πρώην Τ.Ε.Ι./Α.Ε.Ι. ή ισότιμου της αλλοδαπής, που είχαν δηλώσει κατά την υποβολή της αίτησης συμμετοχής τους στον διαγωνισμό. Προκειμένου για τίτλους σπουδών που αποκτήθηκαν από Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της αλλοδαπής, συνυποβάλλεται υποχρεωτικά βεβαίωση του Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. (πρώην Δ.Ι.Κ.Α.Τ.Σ.Α.) περί της ισοτιμίας αυτών.

(β) Οι υποψήφιοι συνυποβάλλουν δήλωση επιλογής φακέλου επίκαιρου θέματος και τυχόν δεύτερης ξένης γλώσσας.

(γ) Υποψήφιοι, οι οποίοι εκ της ιδιότητάς τους, υποχρεούνται να έχουν λάβει προηγούμενη άδεια για τη συμμετοχή τους στο διαγωνισμό, προσκομίζουν και τη σχετική άδεια.

2. Υποψήφιοι, οι οποίοι δεν θα προσκομίσουν τα ανωτέρω εντός της τασσόμενης με απόφαση της Κ.Ε.Ε. αποκλειστικής προθεσμίας, αποκλείονται από τη συμμετοχή στο δεύτερο στάδιο και η Κ.Ε.Ε. καλεί τους επόμενους στην κατάταξη, εφόσον αυτοί έχουν συγκεντρώσει την απαραίτητη βαθμολογία.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΗ ΠΙΝΑΚΩΝ

1. Στη διαμόρφωση του τελικού βαθμού του πρώτου σταδίου κάθε υποψηφίου, η επίδοση του στις δύο ενότητες «Οργάνωση και Λειτουργία του Κράτους» και «Μικροοικονομική - Μακροοικονομική και Δημόσια Οικονομική» συμμετέχει με ποσοστό σαράντα τοις εκατό(40%) στην καθεμία και η τρίτη ενότητα «Γνώσεις και Δεξιότητες» με είκοσι τοις εκατό (20%).

2. Στη διαμόρφωση του τελικού βαθμού του υποψηφίου στο δεύτερο στάδιο του εισαγωγικού διαγωνισμού της Ε.Σ.Δ.Δ.Α. συμμετέχουν ο βαθμός επίδοσης στην ενότητα «Δημόσια Διοίκηση και Διακυβέρνηση» (μέσος όρος γραπτής και προφορικής δοκιμασίας) με συντελεστή βαρύτητας 50%, ο βαθμός επίδοσης στη γραπτή εξέταση στην ενότητα Φάκελος Επίκαιρου Θέματος με συντελεστή βαρύτητας 30% και ο βαθμός επίδοσης στη γραπτή εξέταση στην ενότητα Ξένη Γλώσσα με συντελεστή βαρύτητας 20%.

3. Για τη διαμόρφωση της τελικής βαθμολογίας του υποψηφίου υπολογίζονται κατά πενήντα τοις εκατό(50%) η βαθμολογία του πρώτου σταδίου και κατά πενήντα τοις εκατό (50%) η βαθμολογία του δεύτερου σταδίου.

4. Σε περίπτωση ισοβάθμησης υποψηφίων κατά την τελική κατάταξη, η σειρά αναγραφής στον πίνακα επιτυχόντων στην Ε.Σ.Δ.Δ.Α. προσδιορίζεται από την Κ.Ε.Ε. με κλήρωση η οποία πραγματοποιείται σε δημόσια συνεδρίαση, για την οποία ορίζεται ο ακριβής χρόνος και τόπος.

5. Με βάση τον τελικό βαθμό που έλαβε κάθε υποψήφιος στις τρεις ενότητες του πρώτου

σταδίου συντάσσονται από την Κ.Ε.Ε.:

- πίνακας υποψηφίων με φθίνουσα σειρά βαθμολογίας και
- πίνακας υποψηφίων με δικαίωμα συμμετοχής στο δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού με φθίνουσα σειρά βαθμολογίας.

Με βάση τον τελικό βαθμό που έλαβε κάθε υποψήφιος στις τρεις ενότητες του δεύτερου σταδίου συντάσσεται πίνακας βαθμολογίας κατά φθίνουσα σειρά.

Με βάση τη βαθμολογία και των δύο σταδίων συντάσσεται πίνακας κατάταξης με φθίνουσα σειρά βαθμολογίας.